SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 41. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 3, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 3-го БЕРЕЗНЯ 1994. Ч. 41. РІК CI.

КОМЕНТУЮТЬ ВІДМОВУ Л. КРАВЧУКА ВІД КАНДИДАТУРИ

Київ. — Тут 25-го лютого Політична рада Конституційно-Демократичної Партії оприлюднила заяву про те, що „з почуттям глибокого задоволення підтримує рішення Леоніда Кравчука не кандидувати у майбутніх президентських виборах". Кадети вважають, що заява Президента свідчить про його здатність приймати мудрі і розважні рішення, які без сумніву, йдуть на користь України.

Голова комісії з питань економічних реформ Володимир Пилипчук прокоментував це так: „Вчинок Президента мене здивував, однак в цьому є і певна слушність. Тож лишається його лише пожаліти, хоча перша людина і не має права на емоції. Я думаю, цю заяву він зробив під тягарем всього, що діється. На мою думку, з ним тепер у світі розмовлятимуть по-іншому. Коли людина за півроку наперед відмовляється від президентури, то що з нею вирішувати? Яскравий приклад — колишній Президент ЗСА Джордж Буш, який до останнього дня казав: я переможу, я буду Президентом, і всі знали, що мають справу з Президентом. Щодо того, хто замінить Леоніда Кравчука на його становищі, я вважаю, що кожний наступний Президент повинен бути ліпший за попереднього".

Голова Комісії з питань приватизації Віталій Мельничук сказав: „Не треба з цього робити сенсацію. Іде нормальний процес зміни людей, зміни влади. Важливо лише, щоб це відбувалося на користь держави. Президент має право робити такі заяви, і хто сказав, що він відмовляється від виконання своїх обов'язків? Я думаю, що шляхом прямого голосування буде обрано гідного кандидата на пост Президента України".

Голова Комісії з питань катастрофи в Чорнобилі Володимир Яворівський сказав: „Це тиха панічна зрада. Для мене це просто удар по Україні, яка сьогодні і так у важкому стані. Верховної Ради як такої вже немає, вона останні дні дофункціонує. Тож на цей період між виборами мав би залишитися останній стовп української держави, яким є Президент". На думку Яворівського це приведе до активізації лівих сил.

Віцепрем'єр Криму Є. Сабуров „чуда" не обіцяє

Симферопіль. — Як уже інформовано, сюди 23-го лютого прибув з Москви і зайняв становище віцепрем'єр-міністер Криму Євгеній Сабуров, російський кандидат економічних наук, дійсний член Академії інформатики і Академії соціяльних наук Росії. Він народжений у Ялті і має 47 років.

Ознайомившись зі справами, Сабуров зустрівся з представниками преси і сказав, що має свою „команду", але покищо склад уряду Криму міняти не буде. Він також сказав, що „ніякого чуда не буде", в умовах двох знецінених валют і розірваних економічних зв'язків. Крим не може стати щасливим через два дні.

На запитання чи буде введено на території Криму російський рубель і чи увійде Республіка Крим в економічний союз з Росією, Сабуров відповів дуже обережно: він не хоче створювати конфронтації між двома державами і діятиме згідно з міжнародними угодами.

Помер мгр О. Олесницький

Нюарк, Н. Дж. — Тут помер на 76-му році життя відомий громадянин, мґр бібліотекарства і професор-асистент у коледжі в Блумфілді, Н. Дж., Остап Олесницький.

Закінчивши правничі студії у Львові, Відні, Грацу, а відтак в університеті Ратґерс, довгі роки аж до пенсійного віку працював на різних провідних постах у американських бібліотеках в Ню Джерзі, а вісім років у бібліотеках в Савдійській Арабії, де мав нагоду впровадити американську бібліотечну систему.

Св. п. О. Олесницький

Член численних українських організацій мгр О. Олесницький був постійно зацікавлений пресою та журналістикою і саме тому став видавцем журналу „Листи до приятелів", що виходили в роках 1953—63 під редакцією д-ра Миколи Шлемкевича. Був також автором статтей на політичні теми і свого часу дописував до щоденника „Свобода". Активний в українському політичному житті, він став членом УАКРади та брав участь у всіх проявах українського громадського життя в ЗСА.

Мгр О. Олесницький був батьком чотирьох синів, з яких найстарший, адвокат Нестор Олесницький, є заступником головного предсідника УНС. Дружина покійного, Ярослава з Мосорів, померла рівно перед п'яти місяцями, залишивши вже немічного мужа під опікою дітей.

Похоронні відправи відбудуться в п'ятницю 4-го і суботу, 5-го березня. Парастас в п'ятницю буде відправлений у похоронному заведенні Литвин і Литвин, при 1600 Стайвесант аве. в Юніон, Н. Дж., 7:30 веч., Служба Божа у церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., 9:30 ранку в суботу, 5-го березня, а відтак тіло покійного спочине на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Баунд Бруку, Н. Дж.

ВИСТУПИ УЧНІВ УМІ

Ірвінґтон, Н. Дж. — Український Музичний Інститут в Нюарку влаштовує два піврічні виступи учнів нижчих, середніх та вищих курсів кляс фортепіяно Т. Богданської, Д. Каранович, Л. Крупи, О. Протиняк та Н. Слободяник. Виступи відбудуться тут у п'ятницю, 4-го березня, о год. 6-ій та 7:30 вечора в залі УНДому, 140 Проспект аве.

ЧОТИРИ ОБЛАСТІ УКРАЇНИ МАТИМУТЬ БІЛЬШІ ПРАВА

Київ (Р. Руденко). — Тут 21-го лютого вийшов новий указ Президента України Леоніда Кравчука щодо надання більших прав керівництву Донецької, Дніпропетровської, Запорізької і Луганської областей.

Новий указ фактично поширює дію попереднього указу з 26-го листопада минулого року про надання згаданим областям прав управляти державним майном на своїх територіях. Згідно з указом, на територіях чотирьох областей від 1-го січня 1994 року розпочато економічний експеримент, розрахований на два роки. Уряд має стежити за експериментом до 1-го липня 1994 року і в разі успіху, поширити дію указу на решту областей України.

Керівник служби Президента з питань територій Василь Руденко пояснив, що новий указ спрямований на принципове вирішення питань взаємин між центром і областями. Він сказав, що місцевим властям не передається владу конкретних підприємств, а лише розподіляється уповноваження між міністерствами, державними комітетами і обласними державними адміністраціями. Керівники і трудові колективи підприємств будуть звітувати обласним адміністраціям. На випадок конфліктів є закон про підприємництво. Підписування і касування контрактів здійснюватиметься за узгодженням з місцевою владою. Для створення спільних підприємств Фонд Державного Майна повинен буде отримати дозвіл від керівництва області. За всім наглядатиме Антимонопольний комітет, щоб спільне підприємство не стало монопольним і не диктувало цін на ринку. Раніше всі рішення про комунальну і державну власність робив Кабінет Міністрів. Тепер навпаки: вирішальне слово — за місцевою владою, яка вноситиме пропозиції до Кабінету Міністрів. До часу видання указу підписання міждержавних угод було прерогативою центральної виконавчої влади.

Тепер адміністрації чотирьох областей встановлюють реґіональне замовлення, яке визначається як частина державного замовлення. Обласні адміністрації видаватимуть дозвіл на окремі види підприємницької діяльності, наприклад, на відкриття горілчаного заводу, експорт металюргійної промисловости, посередницьку діяльність тощо. Список видів підприємницької діяльности визначений відповідною урядовою постановою.

Місцеві адміністрації збільшать свій персонал для виконання нового указу Президента України. Передбачається створення відкритих акційнерних товариств, за допомогою яких гроші надходитимуть до обласних бюджетів, до пенсійного фонду і фонду соціяльного забезпечення.

Інші області, які не входять до Донецько-Придніпровського реґіону, порушують питання про поширення президентського указу і на них, що й буде здійснюватися поступенно, якщо експеримент матиме успіх. Центр керуватиме енергетикою, зв'язком, залізницями. Інші питання вирішуватимуть області.

В Україні

(Інформації УНІАР)

КИЇВ. — У будинку профспілок відбулася презентація українського варіянту книги Еллен Міцкевич та Чарльза Фаєрстовна „Телебачення і вибори", виданої два роки тому у ЗСА Картер-центром, Атланта. Центр очолює колишній президент ЗСА Джіммі Картер, який вирішив за допомогою телебачення „утверджувати демократичні цінності та будувати демократичні інститути". Співавторка книги — доктор політології Е. Міцкевич, що раніше була президентом Всеамериканської асоціяції поширення слов'янських знань, отримала підтримку і подяку від віцепрем'єра Миколи Жулинського. Спонзор презентації — фірма „Тиса".

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКЕ. Член Асоціяції українських правників, підполковник Микола Кравчук 16-го лютого оголосив голодівку. Він вимагає завершення будівництва 30-квартирного будинку для прапорщиків і офіцерів. Будинок уже споруджений на 70 відсотків, але командуючий Прикарпатською військовою округою, генерал- полковник Собков та його заступник по озброєнню Розумовський наказали припинити будівництво будинку, оскільки в ньому не передбачено квартир для вищого командного складу. Список осіб, які мали отримати помешкання у споруджуваному будинку, генералами скасовані. Микола Кравчук командує військовою частиною ч. 3448. Його поміщили до шпиталю.

КРАСНОДОН. У п'ятницю, 18-го лютого у Краснодоні на Луганщині у шахті „Бараково" стався непередбачений реверс повітря. У шахті в той час перебували 13 голодуючих шахтарів. Чотири з них перебувають у лікарні у зв'язку з отруєнням вуглекислим газом. Ведеться слідство.

КИЇВ. — Газета „Вечірній Київ" відзначила своє 70-річчя. Про історію столичної газети розповів головний редактро Віталій Карпенко. Найбільш важливим для становлення газети Карпенко вважає 1990 рік, коли „Вечірній Київ" став незалежною газетою. Тираж на той час зріс до 650,000 примірників, проте наступили тяжкі часи і сьогодні „Вечірній Київ" виходить тиражем 70,000 примірників.

ПОЛТАВА. — Тут відбулася презентація трьох видань — наукових досліджень української минувшини. Державний архів області видав „Архівний збірник на посвяту 90-річчя Полтавської вченої архівної комісії", а центр охорони та досліджень пам'яток археології започаткував щорічник „Козацькі старожитності Полтавщини" та „Полтавський археологічний збірник". Їх автори — науковці, краєзнавці, літератори, мистці — віднайшли чимало унікальних матеріялів. Зокрема у розвідці, присвяченій Полтаві доби Гетьманщини та Руїни, архітект Віктор Вечерський оприлюднив пляни міста початку XVIII століття. Серед публікацій „Архівного збірника" вирізняється першодрук уривків з щоденника полтавського лікаря Олександра Несвітського з „Город Полтава в дні революції і смутное время 1917—1922 р. р. (Летопись гражданской войны)".

Росія видалила американського дипломата

Москва. — Уряд Росії повідомив у понеділок, 28-го лютого, що американському дипломатові Джеймсові Моррісові наказано залишити межі країни протягом семи днів.

Рішення російського уряду є відповіддю на рішення Уряду ЗСА вислати з країни голову російської розвідки у З'єднаних Стейтах Олександра Лисенка. Агентство АП нагадує, що Лисенко був першим в історії російським старшиною розвідки, якого не приховував, чим він займається.

Рішення Уряду ЗСА оголосити О. Лисенка персоною нон ґрата було прийняте після арешту співробітника Сі-Ай-Ей Олдріча Еймса і його жінки за шпигунство в користь Росії, бо Лисенко особисто відповідав за шпигунську діяльність подружжя американців.

У понеділок амбасада ЗСА в Москві так відреагувала на рішення Росії вислати Морріса. Не називаючи його прізвища, амбасада заявила: „Ми дістали просьбу російського уряду вивести високопоставленого працівника зі складу амбасади. Ми висловили свою незгоду і турботу з приводу цієї акції".

Міністерство закордонних справ Росії повідомило, що Морріс був співробітником Сі-Ай-Ей і висилається у відповідь „на неоправдані дії американської сторони". В амбасаді ЗСА Дж. Морріс займає пост консула.

Агентство АП зауважує, що взаємне видалювання „дипломатів" — перше від половини 80-их років у відносинах Вашінґтону і Москви і що „гра око за око" буде, мабуть, на цьому припинена, бо в інтересах ЗСА є зберегти добрі відносини з Росією.

Президент Росії Борис Єльцин публічно не зареагував на шпигунську аферу. „Президент не лізе у справи шпигунів", — сказав кореспондентові АП пресовий секретар російського президента Анатолій Красіков.

ВИСТАВКА ІКОН Х. САЙ В ПРИНСТОНІ

Принстон, Н. Дж. — Відкриття виставки сучасних ікон Христини Сай відбудеться тут у суботу, 5-го березня, від 5—7-ої год. вечора в The Norbert Considine Gallery, Stuart Country Day School of Sacred Heart, 1200 Stuart Road, Princeton, N. J. Виставка буде відкрита від 8-го до 25-го березня; її можна буде відвідати в будні дні (від понеділка до п'ятниці) від год. 8-ої ранку до 6-ої вечора.

УРЯД ІЗРАЇЛЯ ЙДЕ НА ПОСТУПКИ

Геброн, Ізраїль. — Уряд Ізраїля, намагаючись стишити реакцію палестинців на масакру, вчинену у мусулманському храмі ізраїльським військовим лікарем Барухом Голдстейном, звільнив з тюрем до 500 палестинських в'язнів. До кінця тижня буде звільнено ще півтисячі в'язнів. Це робиться для того, щоб схилити керівників Палестинської визвольної організації до відновлення переговорів щодо палестинської автономії.

Представники палестинців зареагували на амнестію досить стримано, назвавши її „косметичним засобом". У своїй заяві ПВО підкреслила: „Поки уряд Ізраїля не гарантує безпеки двом мільйонам палестинців, ні про яке відновлення переговорів мови бути не може". На думку одного зі звільнених з тюрми палестинців, „ізраїльтяни хочуть схилити Арафата до нових компромісів, однак тепер це вже їм не вдасться. Без поважних пропозицій з боку жидів миру не буде".

У вівторок, 1-го березня, ізраїльський уряд повідомив, що кожна родина вбитого Б. Голдстейном дістане по 5,000 шекелів відшкодування (1,300 дол.). Але ця мізерна сума може викликати ще гострішу критику з боку палестинців, оскільки Савдійська Арабія пообіцяла за кожного вбитого палестинця виплатити родині по 53,000 дол.

Прем'єр-міністер Ізраїля Іцак Рабін на вимогу палестинців погодився допустити на контрольовані території міжнародних спостерігачів, проте підкреслив, що ніякі чужинецькі збройні сили не увійдуть за землю Ізраїля. „Чим скоріше ми відновимо переговори, тим скоріше обидва народи житимуть у мирі і щасті", — сказав І. Рабін. Однак з усього вигляде, що до „миру і щастя" ще не близько. Змушений рахуватися з сильною опозицією в жидівській спільноті, прем'єр відмовляється вносити на розгляд уряду головну палестинську вимогу — скасування жидівських поселень на контрольованих територіях.

Спостерігачі годяться в тому, що теперішні поступки ізраїльтян не матимуть позитивних вислідів. Нема підстав очікувати, що найближчим часом безпорядки на західньому березі Йордану закінчаться. Сутички палестинців з ізраїльською армією продовжуються вдень і вночі.

У вівторок лідер Палестинської визвольної організації Ясір Арафат скликав у Тунісі надзвичайне засідання керівництва ПВО, однак покищо нема інформацій про прийняті там рішення.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ АФРИКАНСЬКОГО національного конгресу Нелсон Мандела заявив, що південноафриканським екстремістам не вдасться розколоти країну і створити на її території власні держави. Як відомо, Інката, найбільша партія зулуського населення Південно-Африканської Республіки, має намір бойкотувати парламентарні вибори, призначені на кінець квітня цього року. Таке ж саме рішення прийняла біла Консервативна партія, керівники якої передбачають, що після приходу до влади Нелсона Мандели життя для білої меншини ПАР стане таким самим нестерпним, як у Зімбабве, колишній Південній Родезії. Виступаючи на пресовій конференції, Нелсон Мандела підкреслив, що очолюваний ним Африканський національний конгрес ні в якому разі не допустить розколу країни.

НАЙБІЛЬШ ВПЛИВОВА серед ірляндських протестантів Олстерська юніоністська партія відмовилася від участи в мирних переговорах щодо майбутнього Північної Ірляндії. Передумовою такої участи керівництво партії висуває створення уряду Північної Ірляндії. З цим кроком юніоністів шансів на відновлення переговорів стало ще менше. Раніше від участи в діялозі відмовилася Демократична юніоністська партія. Лідери юніоністів вважають, що ініціятива ірляндського і англійського прем'єрів приречена на поразку. А ті в свою чергу, заявили, що повернуться до переговорів тільки тоді, коли Ірляндська республіканська армія припинить свою терористичну діяльність. Тим часом керівники ІРА категорично відмовилися скласти зброю.

МІЖНАРОДНИЙ червоний хрест (МЧХ) подав на сесію Комісії ООН в питаннях роззброєння, яка цими днями розпочне працю в Женеві, пропозицію, здійснення якої унеможливить застосування в бойових діях мін. Цю зброю МЧХ трактує як „невиправдану", оскільки вона спричинює великі жертви серед мирного населення, а відтак для міжнародної спільноти дорого обходиться розмінування. Наприклад, в Афганістані і Камбоджі від мін загинули десятки тисяч мирних громадян, а на розмінування там витрачається декілька міл. дол. щороку. Президент МЧХ Корнеліо Соммаруга підкреслив, що заборона стосуватиметься тільки протипіхотних мін. Протитанкові, які набагато легше виявити, залишаться в списку звичайної зброї. Пізніше МЧХ має намір домагатися заборони деяких видів лазерових озброєнь, які спричинюють сліпоту.

ПІСЛЯ ПРИХОДУ восени минулого року до влади в Азербайджані колишнього шефа КҐБ в цій республіці, а згодом комуністичного лідера і члена політбюра ЦК КПСС Гайдара Алієва Народний фронт Азербайджану намагається об'єднати всі національно-патріотичні сили для організованої боротьби проти теперішнього, орієнтованого на Москву, азербайджанського керівництва.

НАЧАЛЬНИК ГЕНЕРАЛЬНОГО штабу збройних сил Росії генерал-полковник Міхаїл Колєсніков заявив, що Росія має намір, на підставі двосторонніх договорів, створити в колишніх совєтських республіках, які тепер входять у Співдружність Незалежних Держав, до 30 своїх військових баз. Генерал М. Колєсніков запевнив, нібито „майже всі" республіки колишнього Совєтського Союзу самі прагнуть мати російські бази на своїх територіях. Щодо України, то генерал сказав, що „там, очевидно, не буде російських військових баз", а Чорноморська фльота „матиме особливий статус". Разом з тим генерал М. Колєсніков визнав, що двосторонні переговори про створення російських баз у прибалтійських державах будуть „дуже трудними".

В АМЕРИЦІ

НОВИЙ ЗАКОН про контролю вогнепальної зброї увійшов в життя з 1-им березня. Він вимагає п'ятиденного вичікувального часу від покупця, що хоче стати власником револьвера. Цей час мають продавці використати для того, щоб перевірити минувшину даного купця. Власники крамниць, де можна купити пальну зброю, кажуть, що хоча деякі покупці, усвідомивши вимоги нового закону, були дещо затурбовані, то в загальному ніхто не противився п'ятиденному термінові часу. Користаючи з уведення в життя вищезгаданого закону, котрому присвоєно назву „Брейді", Уряд президента Билла Клінтона проголосив нові правила для тих, які є власниками напівавтоматичної зброї.

РЕЧНИК ДЕРЖАВНОГО департаменту Майк МекКиррі сказав, що ЗСА „у найгострішій формі" запротестували проти видалення американського дипломата з Москви. Крім того ЗСА уважають, що видалення ними з Вашінґтону російського дипломата було згідно з міжнародним правилом, бо Росія була посередньо вмішана в шпигунську аферу Еймсів. Натомість рішення Москви є нічим іншим, як звичайною безглуздою та неоправданою відплатою. Вищезгаданий речник Державного департаменту застеріг за ЗСА право діяти в подібний спосіб з іншими особами, якщо такі були вплутані в цю справу.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Билла Клінтона висловив своє вдоволення поступованням прем'єр-міністра Ізраїля Іцака Рабіна, який в неділю, 27-го лютого, видав наказ дещо прикоротити права радикальних жидівських поселенців. Виявляється, що ці заходи зроблено день після того, як президент Клінтон переконував Ізраїль якось зареагувати, якщо мають продовжуватися переговори з Палестинською визвольною організацією. Всі зацікавлені в процесі мирних переговорів між Ізраїлем і ПЛО сподіються, що Ізраїль ці заходи щодо націоналістичних поселенців уведе в життя якнайскорше.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Билла Клінтона звернувся до Конгресу у понеділок, 28-го лютого, з пропозицією заборонити більшість вивозів небезпечних відпадків. Таке рішення включило б ЗСА в існуючу вже впродовж п'яти років міжнародну угоду, яка це забороняє. Уряд ЗСА уважає, що, за кількома вимками, ЗСА не повинні вивозити небезпечні відпадки до інших країн, крім Мехіко та Канади, бо ці три країни мають між собою договір про дешевші можливості ліквідування таких небезпечних відпадків. Одначе вивіз до країн Третього світу повинен бути заборонений негайно, а вивіз до інших індустріяльних країн повинен бути продовжений на п'ять років. Ця пропозиція дуже різниться від політики попереднього Уряду президента Джорджа Буша, який уважав, що американські фірми можуть вивозити відпадки до тих країн, які на це годяться.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що до Фонду Відродження України — УНС вплинуло від членів УНС до середи, 23-го лютого, 16,750 чеків-дивіденд, відсотків від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

430,843.39

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні:
(202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send adress changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці-$12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Масакра мусулман в Ізраїлі

У п'ятницю 25-го лютого ц. р., у Геброні на правобережжі Йордану, у вщерть заповненій людьми мошеї, бо це було мусулманське свято Рамодану, день посту, молодий лікар ізраїльської армії Барух Ґолдстейн, озброївшись автоматом, вбив 43 особи і поранив понад сто палестинців. Кілька арабів, які стояли найближче Ґолдстейна, кинулася на нього і затовкли його на смерть. Той вийнятково жорстокий і вийнятково безглуздий акт терору відбився голосним відгуком по всьому широкому світі. Негайно різко натаврував його прем'єр Ізраїля Їцак Рабін. Президент Билл Клінтон, висловлюючи прилюдно співчуття невинним жертвам і тавруючи акт терору, висловив надію, що той кривавий епізод не зірве процесу замирення між Ізраїлем та арабським світом і запросив до Вашінґтону для дальших мирових переговорів ізраїльського прем'єра Рабіна та голову Палестинської Визвольної Організації (ПВО) Ясіра Арафата, які у вересні минулого року на церемонії у Білому Домі подали один одному руку.

Стріляти до людей, які моляться у святині — це рідкий в історії політичних атентатів вияв сліпого фанатизму, — це просто здичіння, тим дивніше, що тут винуватцем була високоосвічена людина та ще й лікар. Та — читаємо вже — що „радикальні" жиди вважають, що Ґолдстейн — це герой, який своє життя віддав в обороні своєї батьківщини і її народу. Барух Ґолдстейн — народився у дільниці Бруклин у Ню Йорку, у Ню Йорку отримав всю освіту і від молодих літ був звеличником жидівського правого екстреміста Кагане, який помер в атентаті. Переїхав до Ізраїля і там включився в табір екстремістів. Був одним із тих, які вважають, що прем'єр Їцак Рабін, колишній ґенерал і міністер закордонних справ Шимон Перез „братаються" із смертельним ворогом Ізраїля Арафатом — це зрадники, а колишній прем'єр Їцак Шамір, голова правої екстремної партії Лікуд, — справжній патріот. Співпраця з екстремістами дуже трудна, якщо взагалі можлива, бо екстреміст не керується розумом, для нього не існує розумовий арґумент, він усе знає, — його не можна переконати. Для нього всі інші люди — це дурні і тільки він мудрий і знає що треба робити. Тим часом — екстреміст похожий на коня з очицями, який бачить перед собою два кроки і не цікавиться, що діється довкола..

Екстремісти типу Ґолдстейна чи Жириновського можуть накоїти багато лиха. Коли випустити з божевільні хворого і дати йому в руку пістолю, то він стрілятиме і ширитиме смерть та руїну. Але його кар'єра коротка і сумна. Від Атилы, прозваного „бичем Божим", і Нерона та Каліґулі до Гітлера і Сталіна було багато у світі патологічних екстремістів, які пролили море крови. Накоїли масу лиха і самі гинули, бо „хто воює мечем — від меча гине". Щасливо — сьогодні, на порозі третього століття після народження Христа, приходить негайна реакція на божевільні акти екстремістів, які прикривають себе гучними фразами демагогії. Билл Клінтон у цьому випадку казав правду: процес замирення на Близькому Сході не може припинитися тільки тому, що непритомний екстреміст залив кров'ю невинних осіб долівку святині. „Ню Йорк Таймс" з 26-го лютого ц. р. навів довгий список терористичних актів жидів і арабів.

Та коли сягнути в часи староперської мітології — у відвічному двобої Бога добра Ормузда з Богом зла Аріманом, виграє Ормузд. Добро перемагає зло. Такий уже Божий і людський закони.

ОТТАВСЬКА ГАЗЕТА „Ґлоб енд Мейл", коментуючи амнестію для путчистів в Росії, підкреслює: „Єльцин зазнав гіркої поразки, коли комуністи й великодержавники в новому парляменті Росії схвалили амнестію для ворогів щойно народжуваної демократії". Монтреальська „Ґазетт" у зв'язку з цим пише: „Якщо комуністично-шовіністична опозиція, яка підтримала амнестію, зміцніє, то Росія знову буде приречена на продовження нескінчених політичних битв, яким Єльцин хотів покласти край, призначивши грудневі вибори".

M. Мельник

ЯКЩО ВИГРАЮТЬ ДЕМОКРАТИ

II

Український патріотизм напевно не був критерієм при доборі тих людей. Ми знаємо, що є там люди типу колишнього міністра оборони Костянтина Морозова. Іншими словами, є там і українські патріоти, але є там теж повно людей, які присягали на вірність Україні тільки тому, щоб не втратити помешкання і праці. І тому треба припускати, що коли б росіяни думали тепер про те, щоб спровокувати воєнний конфлікт, тоді вони були б переконані, що конфлікт той виграють з мінімальними втратами. Тоді охота, щоб такий конфлікт спровокувати, була б багато більша, аніж коли б Україна мала ядерну зброю. Інакше є неможливо вияснити, чому росіяни за всяку ціну стараються Україну тої ядерної зброї позбавити. Адже ж Україна з ядерною зброєю ніякої небезпеки для Росії не представляє, бо хіба можна собі уявити, щоб якийсь український Уряд заініціював ядерну війну з Росією?

Немає сумніву, що Президент Кравчук дуже добре здавав і здає собі справу з тих всіх проблем. Та він, мабуть, прийшов до переконання, що росіяни позбулися імперських амбіцій та що з огляду на ситуацію з нафтою і газом вони могли б все одно зробити з Україною, що хочуть. Отже, вихід зі ситуації — це „чеши дітька зрідка".

Недавно Кравчук підписав міжурядову угоду з Єльцином і Клінтоном про передачу ядерних боєголовок Росії. Коли у Верховній Раді і в народі зчинився опір, тоді він за допомогою державних радіо і телебачення почав виправдовувати свою політику і остаточно виграв, бо Верховна Рада усунула формальні перешкоди, які зробили б угоду недійсною.

На превеликий жаль, у всій тій пропагандивній акції Кравчук у двох найбільш важливих випадках не був цілком одвертим і цілком об'єктивним, і таким чином впровадив в блуд публічну опінію. Учора між трьома урядами про передачу ядерної зброї була представлена так, наче б обі держави ґарантували недоторканість державних кордонів України.

Чи на випадок воєнного конфлікту між Росією і Україною Америка взяла б участь в конфлікті по стороні України? Недвозначну декларацію у тій справі зробив міністер оборони Америки Вілям Перрі на конференції міністрів оборони в Мюнхені шість тижнів після підписання угоди. Він сказав, що запевнення безпеки України, зроблені президентом Клінтоном, „не включали ґарантії безпеки Урядом З'єднаних Стейтів".

У другому випадку Президент Кравчук старався всіми силами переконати публічну опінію, що ядерна зброя в Україні, це в дійсності не зброя, а паливо, тому що ґудзик для пущення тієї зброї в дію є в Москві. Виходить, що він за всяку ціну хотів здобути підтримку публічної опінії для того, щоб ту зброю передати росіянам, інакше, на його думку, грозить небезпека закриття курків на нафту і ґаз.

Яка ж альтернатива для того роду політики? Багато народів готові були іти на все, щоб боронити свою незалежність. Подивімся тільки на Другу світову війну. Україна також для втримання своєї незалежности, повинна приняти риск „закритих курків" і затримати ядерну зброю.

Це рішення вимагало б заходів для розкриття таємниці про операцію ядерної зброї і тут і не має причини і є недоцільно переконувати людей, що зробити це неможливо. Організації, агенції та інституції різних держав розв'язували успішно того роду проблеми під час Другої світової війни як теж і під час „холодної війни" між західнім світом і СССР. Отже і в тому випадку, коли б до тієї справи поставитися серйозно — росіяни ніколи б не були певні, чи українці ту проблему розв'язали, чи ні.

Коли б українські патріоти-реформатори здобули більшість у ВР, тоді вони, мабуть, ядерну політику Кравчука не підтримали б. Тоді вони могли б затвердити Уряд, який міг би без труду відкласти виконання домовлення трьох президентів „ат календас ґрекас", цебто до того часу, коли в головах російських провідників імперіялістичні затії перестали б існувати і, коли б наприклад, для відносин між українцями і росіянами стала б Америка і Канада, а не Сербія і Боснія.

Того роду Верховна Рада, мабуть, розглядала б теж у інший спосіб проблеми економії, оборони та українізації. Аж донедавна Президент Кравчук не зумів усвідомити тієї досить очевидної істини, що в демократичній державі плянова економія існувати не може і тому він добирав до Уряду — під оглядом національної свідомости — невизначених адміністраторів радше, чим людей, які розуміли б політичну і економічну конечність скорого переходу до економії вільних ринків. До тієї категорії людей належить теж виконуючий обов'язки прем'єр-міністра Юхим Звягільський. І коли люди ті недавно вийшли з пляном приватизації підприємств, то вони зробили те без великого ентузіязму і не з власної ініціятиви. Їх змусив до того жалюгідний стан економії, спричинений їхньою дотеперішньою економічною політикою. І тому, не дай Боже, щоб вони залишились далі при владі.

Закінчення буде.

Роман Голіят

„Самостійність України"

Саме під цим заголовком, польський нюйоркський щоденник „Нови Дзєннік" з 10-го лютого 1994 року помістив статтю, автором якої за ініціялами (б. в.) — є Болеслав Вежб'янський, , президент видавництва.

Там читаємо, що співпрацюючи з Росією в денуклеаризації світу, З'єднані Стейти Америки, не можуть втрачати з очей очевидного факту, що в справі самостійности України інтереси Москви і Вашінґтону не сходяться. Здійснення договору про редукцію атомної зброї Старт-І і захисту незалежности України не можуть становити єдиної проблеми в американській закордонній політиці. Президент Клінтон може заохотити Уряд України вирektися атомової зброї, але одночасно в інтересі Америки і Европи лежить зміцнення цієї держави й підкреслення її повних прав на суверенність і безпеку. Самостійність України становить заборолo проти відродження російської імперії. А ця небезпека поступово зростає.

Українці в Києві і на еміґрації в Канаді, як і в ЗСА, не скривають побоювання, що в Росії є намір загарбати незалежність України. Ці побоювання оправдані, а прикладом може бути поступаюча реінтеґрація Росії з Білоруссю, і військовий договір з Грузією. Було б добре, щоб Вашінґтон не забув про дуже істотні факти: що Росія визнала суверенність України й непорушність її території у рамках неясної наразі Співдружности Незалежних Держав. Голосування на Криму, за безпосереднім зв'язком з Росією, маймо надію, зазвучало в Білому Домі й в Державному департаменті, як голосний сигнал пересторoги. Було також помилкою уважати, що Жириновський висловлюється за реставрацію імперії. Ґорбачов рівно ж проголосив „перестройку", але в рамках СССР. Єльцин, говорить про співпрацю, але бачить Росію, як першу серед рівних. Недавно, міністер закордонних справ Росії Андрей Козирев, окреслив Україну, як „уявну державу". У новій стратеґічній доктрині, яку виготовила російська армія, вона є складовою частиною стратеґії Москви.

Коли президент Клінтон відвідував Єльцина в Москві, він затримався у Мінську, але в офіційній програмі не було сказано про відвідини багато важливішого місця зустрічі Києва. Затримка на летовищі була спізненим жестом у відношенні до Президента Кравчука, в заміну за підписання непопулярного серед українців договору про майбутню денуклеаризацію їхньої країни. А шкода. Візита Клінтона в Києві була б політичним актом великої ваги. Билл Клінтон, прислухуючись до завважень дорадника для російських справ Строба Талбота, вважав, що візита в Росії була великим успіхом. Але щораз більше коло членів Конґресу ЗСА, політологів і політичних публіцистів починає завдавати підставові писання: які властиво ґарантії безпеки й економічної допомоги для України дав Клінтон Кравчукові. Відомо, що в заміну за підписання договору про нуклеарну зброю, Україна має отримати більйон долярів. І парлямент в Києві не затвердить договору, доки Україна не отримає економічної допомоги і задовільної ґарантії безпеки.

Україна є вже частиною Гельсінкської угоди — Комісії безпеки і співробітництва в Европі (КБСЕ), яка ґарантує ненарушеність кордонів. Вона приступила теж до „Партнерства для миру", на що президент Клінтон покладає великі надії. Але Україні потрібно повної ґарантії безпеки в рамках европейської системи. І в тому напрямі повинна проходити американська політика для східніх справ, під цю пору сповнена неясности. Не менш важливою є економічна допомога від ЗСА і Західньої Европи, навіть якщо Міжнародний валютний фонд й Світовий банк не виділять допомоги.

При загальному недостатку, який панує у Польщі — в інтересах Варшави, однак, — є дати і свою частину допомоги Україні. Варто запитати уряд у Польщі, яке становище він займає у цій справі. Натомість і українці ЗСА повинні знайти спільну для цього ініціятиву. Якщо Конґрес американської польонії не виявить нахилу у цій справі, то може цією проблемою зацікавились би Студії польських справ, які сьогодні зайняті пересиланням технології до Польщі. Найбільше слово у справі допомоги Україні — за Америкою і Заходом.

Стосункам українсько-американським належить віддавати якнайбільше уваги, як теж не слід заґирювати проблеми України, так важливої для майбутности Америки і Европи — в морю мрячної реторики і в звідомленнях Сі-Ай-Ей, проголошуваних без застанови, про можливість провалу самостійної України.

Треба привітати ці рядки польського щоденника „Дзєннік Польскі", і автора статті у ньому Б. Вежб'янського з приязним і об'єктивним його словом.

Святослав Караванський

КІНЕЦЬ ДІЛО ХВАЛИТЬ

На початку 1987 року автор цих рядків разом з небіжчиком д-ром Миколою Степаненком та редактором журналу „Віра" Галиною Петренко поробили ряд заходів для перевидання поширеного „Правописного словника" Г. Голоскевича. Створена Ініціятивна група звернулася до словолюбів діяспори із закликом підтримати це починання. Багато словолюбів відгукнулося грошовими пожертвами. Було засновано фонд для перевидання словника Г. Голоскевича.

На наш заклик відгукнулися також і наукові установи. Восени 1987 року ми отримали листа від проф. Лева, голови філологічної секції Наукового Товариства ім. Шевченка у Ню Йорку, з пропозицією об'єднати зусилля щодо перевидання „Правописного словника" Г. Голоскевича, бо НТШ так само працює над перевиданням словника.

Ініціятивна група погодилася на співпрацю, і покійний уже сьогодні проф. Лев створив Редакційну колеґію для видання „Правописного словника" Голоскевича, куди крім членів НТШ включив мене, а також д-ра Я. Славутича з Канади. Як буває в таких обставинах, Редакційна колеґія почала нараджуватися. Через розкиданість членів колеґії по всій західній півкулі, наші наради відбувалися досить рідко, і що гірше, Редакційна колеґія на своїх зборах не могла прийти до згоди у цілому ряді питань. Почалося з назви словника. Я обстоював погляд, що „Правописний словник" слід видати, зберігши авторство піонера українського правописного словникування Голоскевича, як це робиться у світі: наприклад, американці, перевидаючи виправлений і доповнений словник Н. Вебстера, не додають у нових виданнях імен перевидавців до імени першого укладача — Вебстера. Взявши до уваги, що Г. Голоскевича фізично знищили комуністичні бузувіри, зберегти його ім'я вимагав і обов'язок нащадків шанувати своїх попередників-мучеників. Однак цей погляд поділяли не всі члени Редакційної колеґії.

Д-р Я. Славутич обстоював погляд, що авторство нового „Правописного словника" має належати йому, як такому, що вже має розписаний на картках словник. Через відсутність кворуму на засіданнях редакційної групи, скільки я пам'ятаю, з цього питання так нічого і не було ухвалено. Ухвалено було розробити „Робочі засади для редаґування й доповнення 'Правописного словника' Г. Голоскевича". Я розробив такі засади і вислав проф. Левові з десяток їх копій, але на чергове (останнє з моєю участю) засідання Редакційної колеґії у травні 1989 року обговорення засад не було внесено до порядку денного. На цьому засіданні виникли ще й інші проблеми: один з членів Редакційної колеґії підніс питання про надання йому гонорару від НТШ. Це питання так само лишилося нерозв'язаним.

Час ішов. Справа з „Правописним словником" так і не зрушила з місця. Щоб не гаяти часу, я почав 1990 року працювати над „Словником синонімів української мови". Десь на ту пору помер і проф. Лев. Після цього ніхто більше не скликав Редакційної колеґії „Правописного словника". Справа з „Правописним словником" спинилася ще й тому, що саме тоді Академія Наук України взялася реформувати чинний в УССР правопис Кагановича-Постишева. Здавалося, що не буде потреби у „Правописному словнику" Голоскевича, бо буде єдиний правопис в Україні та діяспорі. (На жаль, ці сподівання не справдилися).

Я ж і далі самостійно працював над „Словником синонімів". На кінець 1992 року „Словник синонімів" був готовий до друку. Але я мав замало фондів для його видання. Тоді Ініціятивна група вирішила видати мій „Словник синонімів української мови", додавши до моїх фондів, фонди призначені на „Правописний словник", оскільки справа з „Правописним словником" зайшла у глухий кут. Цю ідею підтримали і жертводавці.

Видання словника здійснило Українсько-Канадське Видавництво „Кобза" на безприбутковій для автора базі. Друк словника здійснено у Києві. В Україні ж буде розпродано більшість тиражу.

У лютому 1994 року я отримав авторські примір-

(Закінчення на стор. 6-ій)

Марія Овчаренко

НЕЗЛАМНИЙ ЛЮДСЬКИЙ ДУХ І СТРАЖДАННЯ — МОТИВИ ГНАТЮКОВОЇ ЗБІРКИ

Іван Гнатюк, „Хресна дорога", вірші та поеми, Київ, 1992 року.

III

Для скріплення своєї віри поет звертається до біблійних пророків. У вірші „Пророцтво Єзекиїля. „Слова Єзекиїля він пристосовує до сучасних умовин: „Вже прокидаються народи //Живцем замучені в ярмі... Іуди й каїни стоокі // І нині стежать за всіма". Щоб не піддатися думкам про те, що можливо, Ці каїни й іюди //Ще кров сторіками проллють, поет підносить свою душу вірою в Бога і закінчує цей переспів словами біблійного пророка: „Одначе, замість перемоги //Господь зішле на них вогонь //І він так само, як і Гога (Гог — князь темряви), символ ворожости проти Бога. //Погубить воїнство його".

Закінчує поет цей вірш оптимістичними словами, що є наче відгуком Шевченкового пророцтва: „Навіки все його лицарство (Військо ворожого Богові Гога) //Загине,— щезне як мара". І буде Бог, //І буде царство //Святого спокою й добра". Вглиблюючись у красу й мудрість біблійних творів, поет з успіхом і по-мистецькому переспівує Давидів псалом 43, в якому знайшов багато подібних місць до історичних та сучасних подій в Україні. Як в оригіналі цього псалма, поет починає свій переспів від славного минулого свого народу, коли при Божій допомозі наші прадавні предки посіли нашу землю та її щедроти, що їх дав їм всесильний Господь. Цілий цей псалом — це молитва — благання, щоб Бог знов допоміг здобути волю. І тут так, як в оригінальному псалмі, в покірні слова молитви вкрадаються розпачливі докори. Господеві за те, що Він віддав наш народ лихим ворогам на призволяще й на посміх. І тут так, як в оригіналі, поет у слізних словах докоряє Богові за те, що „мов овечок віддав нас на поїд неситим сусідам..."

І тут, дотримуючись оригінального тексту, поет пригадує Богові, що „ні на крок не зійшли ми з путі, що провадить до Тебе, //Ми не забули Твого заповіту — ми славим Тебе..." По-мистецькому переспівує поет кінцеві слова псалма, що викликують глибоке враження: „Господи Боже... не покидай нас навіки... Глянь, як нам тяжко в неволі. //Господи, зглянься над нами, допоки не знищив нас ворог //Зглянься й не дай нам пропасти у чорній недолі й хулі! //Тут варто згадати, що переспів цього псалма поет написав 16-го серпня 1991 року, значить, майже напередодні проголошення самостійної України.

Закінчує І. Гнатюк свою збірку „Хресна дорога" поемою „Золотоверхий собор". За словами поета, цей семибокий собор, що простояв над Дніпром вісім століть, був наче символом духовного життя України. У 10-ох окремих віршах автор заторкує трагічні події в історії України. Крізь цілу поему проходять дві головні думки: жорстокий наступ Росії і загибель України. Наступ північного ворога починає поет з нападу Андрія Боголюбського на Київ. На цій трагічній події автор зупиняється довше, описуючи руйнівні злочини у Києві, бо Боголюбський „перший з володарів Росії підняв на нас „убивчого меча".

У дальших віршах автор говорить про різні історичні шляхи Росії та України. Тоді, коли московські царі покорили свій народ насильством, Україна наукою та школами здобувала собі місце в світі, а в міру потреби то словом, то мечем боронила свою волю й віру. Але Переяславська угода з Москвою започаткувала занепад України, „і лиш в Золотоверхому соборі //Тліла іскра людського життя". Усім вольностям поклав край цар Петро, який після битви під Полтавою уярмив Україну. Автор не входить у детальний опис стратеґічної та політичної катастрофи уярмленої України. У сконденсованих рядках і висловах він гостро осуджує Москву за нелюдські знущання над Україною, які довели Україну до того, що вона зреклася своїх вольностей і навіть власного імени і стала Малоросією.

• • •

Про ще більші знущання, що навістили Україну після революції 1917 року, автор згадує тільки короткими словами. Він же не хронікар і, як ліричний поет, вибирає події та ситуації, що його зворушують або спричиняють йому страждання. З особливим болем він говорить про голодомор, у якому Москва вже вигубила і хліборобів, і кобзарів, і навіть дітей. „Ті діти, „кинуті у вир голодомору, ті діти спухлі й згорнуті в клубки //Нечутно мруть на паперті і собору..."

Страшний час великого голоду поет зображує, згідно зі своїм стилем, в коротких словах, не називаючи поіменно винуватців цього злочину. Натомість, щоб зобразити злочин зруйнування золотоверхого собору, автор послуговується символом, запозиченим з біблійної Апокаліпси: „...з'явився невідомий звір, //Зовні схожий на барса, а паща в нього — як в лева..." Злоба й кровожадна лють цього звіра була звернена проти Бога та Божих Церков: „Він заходив до храму //і зухвало сміявся з осквернених Божих розп'ять".

Далі автор ще виразніше висловлює свою думку: „Хто поборе його — спадкоємця державного ладу //І всієї Росії...//І коли людоїдний звір зумів своїми знущаннями покорити багато народів і племен, світ удавав, що не бачить і не чує його. Відтак поет висказує пророчі слова: що світ „мовчки потуратиме йому..." Наситившись промитою людською кров'ю, „московський упир-людомор рішив збільшити ще людське горе і зневажити Бога зруйнуванням Золотоверхого Михайлівського Собору, щоб вирвати й корінь //українського духу з цієї святої землі..."

(Закінчення на стор. 6)

ЛАСКАВО ПРОСИМО!

Шлях України до незалежности та демократії проходить по довгій та тяжкій дорозі. З часу свого відокремлення від колишнього Совєтського Союзу та демократичного обрання Президента Л. Кравчука в 1991 році, Україна стала перед низкою найбільш складних проблем в світовій історії.

Для того, щоб стати членом світової демократичної вільно-ринкової громади Україна повинна не тільки подолати залишки кошмару економічної системи Совєтського Союзу, але також дати зрозуміти громадськості та лідерам найбільш розвинутих індустріяльних держав, що Україна є унікальною та важливою нацією серед колишніх республік СССР.

Фонд за Незалежну та Демократичну Україну вітає приїзд Президента Л. Кравчука в час його історичних відвідин у З'єднаних Стейтах Америки та бажає йому успіхів в його нелегкій, але благородній справі — провести демократичну реформу та утвердити діловий розвиток в Україні.

УКРАЇНА — ПОТЕНЦІЯЛ ДІЛОВОГО РОЗВИТКУ

Зацікавлених членством в ФІДУ або бажаючих скласти датки, просимо звернутися до Фонду на число: (212) 484-7213

ANNUAL STATEMENT OF UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. 1993

ADMITTED ASSETS:

Bonds	$50,017,648
Common stocks	1,349,211
Mortgage loans on real estate	4,453,335
Certificate loans and liens	633,557
Cash on hand and on deposit	818,611
Short term investments	3,361,446
Loan to UNURC	8,834,553
Loan to UNA D. Halychyn	104,551
Housing Corp	—
Electronic data processing equipment	468,875
Life Insurance premiums uncollected	169,153
Accident & health premiums due	3,218
Investment income due & accrued	1,110,529
Reinsurance ceded recoverable	—
TOTAL ASSETS:	$71,324,687

LIABILITIES, SPECIAL RESERVES AND UNASSIGNED FUNDS

Aggregate reserve for life certificates and contracts	$44,004,631
Aggregate reserve for accident and health certificates	16,046
Orphan's fund liability	188,361
Supplementary contracts without life contingencies	264,611
Certificate and Contract claims:	
Life	662,630
Accidental and health	—
Provisions for refunds payable in following calendar year estimated amounts	
Apportioned for payments to December 31, 1994	1,000,000
Premiums and annuity considerations received in advance	944,885
Interest maintenance reserve	483,189
Commissions to fieldworkers due or accrued	23,811
General expenses due or accrued	529,967
Taxes, license and fees due or accrued	107,340
Net adjustment in assets & liabilities due to foreign exchange	3,472,315
Unearned investment income	93
Amount withheld or retained by Society as agent or trustee	434
Liability for benefits for employees and fieldworkers if not included above	6,005
Printing plant expenses due and unpaid	50,891
Asset securities valuations reserve	837,964
Unexpired subscriptions to Official Publication	138,124
Deficit net worth of subsidiary	5,422,765
Drafts outstanding	240,410
Refund Accumulations	365,905
Rebirth Fund Liability	49,104
TOTAL liabilities	58,809,481
Unassigned fund	12,515,206
TOTAL	$71,324,687

GENERAL EXPENSES
INSURANCE

	Life	Accident & Health	Investment	Fraternal	Total
Rent	$9,863	—	—	—	$9,863
Salaries and wages	602,641	46,357	92,714	185,714	927,140
Insured benefit plans for employees	366,748	28,211	56,423	112,846	564,228
Professional fees	63,533	—	—	—	63,533
Legal fees and expenses	788	—	—	—	788
Medical examination fees	8,464	—	—	—	8,464
Fees of public accountants and consulting actuaries	90,251	—	—	—	90,251
Traveling expenses	43,284	—	—	432.84	86,568
Advertising	47,965	—	—	47,965	95,930
Postage, express, telegraph and telephone	52,778	—	—	52778	105,556
Printing and stationery	16,981	—	—	16,981	33,962
Cost of depreciation of furniture and equipment	116,025	—	—	—	116,025
Rental of equipment	13,658	—	—	—	13,658
Lodge supplies	—		—	4,345	4,345
Books and periodicals	1,581	—	—	1,581	3,162
Bureau and association dues	—	—	—	5,388	5,388
Insurance, except on real estate	40,444	—	—	—	40,444
Collection and bank service charges	21,314	—	9,699	—	31,013
Sundry general expenses	40,984	—	—	—	40,984
Field conferences other than local meeting	—	—	—	30,736	30,736
Official Publication	—	—	—	1,141,860	1,141,860
Expenses of Supreme Lodge Meetings	—	—	—	47,634	47,634
Youth Sports Activities	—	—	—	7,774	7,774
Donations, Scholarships, Etc	—	—	—	383,036	383,036
Convention Expenses	—	—	—	101,375	101,375
Real-Estate expenses	—	—	1,247,373	415,791	1,663,164
Investment expenses not included elsewhere	—	—	8,640	—	8,640
Washington Office Expenses	—	—	—	202,245	202,245
General Expenses Incurred	**$1,537,302**	**$74,568**	**$1,414,849**	**$2,801,047**	**$5,827,766**
General Expenses unpaid December 31, previous year	55,385	1,980	6,734	383,705	447,804
General Expenses unpaid December 31, current year	39,051	1,312	4,099	485,505	529,967
General Expenses paid during year	**$1,553,636**	**$75,236**	**$1,417,484**	**$2,699,247**	**$5,745,603**

TAXES, LICENSES AND FEES
INSURANCE

	Life	Accident & Health	Investment	Fraternal	Total
US Social Security taxes	$76,430	5,879	11,758	23,517	$117,584
State insurance department licenses and fees	39,067	—	—	—	39,067
Other state taxes	34,896	2,684	5,369	10,737	53,686
Federal taxes	—	—	—	—	—
All other taxes	2,178	—	68	—	2,246
Taxes, Licenses and Fees incurred	**$152,571**	**8,563**	**17,195**	**34,254**	**$212,583**
Taxes, licenses and fees unpaid December 31, previous year	$92,305	—	—	—	$92,305
Taxes, licenses and fees unpaid December 31, current year	107,340	—	—	—	107,340
Taxes, licenses and fees paid during year	**$137,536**	**8,563**	**17,195**	**34,254**	**$197,548**

REFUNDS TO MEMBERS

Applied to provide paid-up additions	$86,839
Left on deposit with the society	66,179
Applied to pay renewal premiums	—
Paid in cash	866,210
TOTAL	$1,019,228
Provision for refunds payable in following calendar year	1,000,000
Previous year payable	1,000,000
TOTAL REFUND TO MEMBERS	$1,019,228

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
Valuation Exhibit — December 31, 1993

Total admitted assets	$71,324,687
LIABILITIES & UNASSIGNED FUNDS	
Reserve for life certificate	$44,004,631
Reserve for ADD certificate	16,046
Claim & accrued liabilities	14,788,804
Total liabilities	**$58,809,481**
Margin of safety to certificate holders	**12,515,206**
TOTAL	$71,324,687

The ratio of admitted assets to total liabilities at December 31, 1993 was 121.3%

The ratio of interest earned on all funds during the year 1993 was 7.6%

(Signed by)
GEORGE SCHAUMANN, MAAA
CPS ACTUARIES
(Consulting Actuaries)

ULANA M. DIACHUK
Supreme President

ALEXANDER G. BLAHITKA
Supreme Treasurer

Подяка

Минув рік відтоді як народилося Товариство „Сиротинець", очолюване Марією Йовик. Народжене в далекій Америці для близької і рідної всім нам України. Товариство, що зібрало навколо себе люблячих та відданих доньок України, вкотре засвідчує, що попри всі лиха й трагедії, які судилися нашій велестражденній Україні, вона мала і має свій нетлінний і невмирущий скарб — добрих, відданих, люблячих та милосердних доньок.

Щиро вклоняємося вам, любі сестри і радіємо, що Ви там, на багатій далекій землі, не збайдужіли, не вихололи серцем і не зрадили любов'ю Україну. І чуєте її болі, її тяжко хвору плоть і душу, розтоптану й понищену московською лютою ордою.

Не будемо лукавити: нам сьогодні тяжко. Тому те тепло і та допомога, одержана від Вас, любі наші сестри, — фінансова, а також допомога одягом для тих, хто відчуває удари наших економічних негараздів особливо, така рятівна і бажана. Її важко переоцінити. Завдяки їй, багато бідних дітей та дітей-сиріт змогли ходити до школи і мати у своїй оселі хліб та до хліба. Багато талановитих дітей, отримавши фінансову підтримку, змогли здійснити свій талант, утвердити його на конкурсах, що надто важливо для нас і нашої землі.

Та допомога розподілялася чесно, мірилом були совість і душа та ще праведний страх, аби від нас не відвернулася Матір-Божа.

І це випробування колись скінчиться. Ми станемо на ноги, підніметься з руїни Україна і забудуться всі її приниження, болі й жалі. Забудеться і цей принизливий, негідний її Божого лику день. Однак не забудеться те добро і те світло, яке випромінюють ваші люблячі душі. І на скрижалях нашої всеукраїнської долі будуть записані ваші відомі й невідомі імена, імена усіх українок, які дарували своє сердечне тепло і наближали воскресіння України вірою, любов'ю та надією.

З теплом та вдячністю голова Товариства „Сиротинець", що в Україні **Раїса Гоц** і голова Всеукраїнської Жіночої Громади **Марія Драч.**

„Нитки приязні" — з Менору в Україну

Студійний Осередок Української Культури (СОУК) Менор Джуніор коледжу в Дженкінтавні, Па., встановив недавно новий проєкт — „Нитки приязні". Цей проєкт призначений для збереження і увічнення вмілостей, потрібних для української вишивки, розповсюджуючи дух приязні і співпраці між українськими дітьми Америки і дітьми України.

„Проєкт ‚Нитки приязні' намагається подати дітям з різних українських організацій у Делавер Веллі потрібні вмілості, для вивчення української вишивки. Ця програма вживає майстрів СОУК, які дають інструкції різноманітних стібів і зразків, специфічних для традиційної української вишивки", — сказала Християна Прокопович, куратор СОУК.

Закінчені зразки дитячих робіт будуть виставлені у Студійному Осередку Української Культури на кемпусі коледжу, а копії тих робіт будуть передані дітям в Україну, як посібник для їхнього перевчення і збереження давніх українських традицій.

Чикаго і Київ — міста побратими

Українська громада Чикаго гордиться тим, що їх місто є побратимом столиці вільної, незалежної України. Протягом багатьох років чикагці підтримують дружні стосунки з киянами, обмінюються досвідом ведення міського господарства і житлового будівництва, подобалися їм виступи діячів культури і мистецтва, різних ансамблів, персональні виставки майстрів пензля, які час від часу відбуваються у чикагському Українському Культурному Осередку або в Українському Інституті Модерного Мистецтва. У свою чергу кияни сердечно приймають у себе братів з Америки.

Став доброю традицією обмін делегаціями між містами - побратимами. Недавно на запрошення Комітету споріднених міст Чикаго — Київ із столиці України до Америки прибула делеґація у складі голови Київської Міської Ради В. Нестеренка, голови Громадської ради зовнішніх зв'язків Міськради, президента Асоціяції „Україна і Світ" А. Анісімова та президента акціонерного Товариства „Українська фінансова група" В. Бабіча. Велике сприяння цій офіційній візиті надала американська юридична фірма Алтгаймер енд Ґрей та її представник у Києві Слава Джансон, а також генеральне консульство України в Чикаго.

Як і належиться, одна з перших візит — у посадника Чикаго Ричарда Дейлі, який виявив сердечну гостинність та велике зацікавлення в поширенні економічних, наукових та культурних зв'язків між двома містами. Під час зустрічі, яка пройшла в дусі відвертости та взаєморозуміння, підписано декларацію, у якій визначено конкретні ділянки співробітництва споріднених міст.

На згадку про перебування у Чикаго кияни подарували Р. Дейлі одну з перших українських акцій. Він щиро подякував і сказав, що цей подарунок завжди нагадуватиме йому про славне місто на березі Дніпра.

Плідною була також зустріч членів делеґації з президентом чикагської промислової фірми Фредеріком Ґріді. Під час розмови порушено питання про створення в Україні біржі сільськогосподарської продукції.

Коли ґіди знайомлять гостей, прибулих до міста, то, говорячи про Чикаго, вони часто вживають слово „найбільший". Так, найвищий будинок у світі, то чикагський, летовище О'Гер теж посідає перше місце за обсягом виконуваної праці. Одним з найбільших виставочних павільйонів в Америці вважається МекКормік плейс. Тому то й не дивно, що саме туди завітали кияни. Вони мали нагоду познайомитися з унікальним досвідом організації виставкової індустрії.

Цілком закономірним було зацікавлення членів делеґації до того, як організована робота готелів, який в них рівень обслуговування. На ці питання відповів президент корпорації Гаєт Девелопмент Ніколас Пріцкер, один із світових лідерів готелевого бизнесу. Під час бесіди він сказав, що має бажання відвідати Київ з метою вивчення відповідних можливостей. У той же час українській стороні запропоновано вивчити пропозиції щодо комплексного плянування готельної індустрії й туризму, а також створення спільного підприємства будівництва невеликих готелів для районних міст та селищ міського типу.

Слід відзначити, що кияни були не тільки сумлінними учнями, але й досвідченими доповідачами. Василь Нестеренко виступив на засіданні Чикаґської ради міжнародних відносин з доповіддю про економічний розвиток Києва. Влаштована цією авторитетною організацією зустріч з представниками ділових кіл Чикаго виявила зацікавлення виробничих, інвестиційних, забезпеченевих та юридичних компаній у дослідженні сучасного клімату ділового співробітництва з Україною, перспектив економічних та політичних змін. Великим було зацікавлення прогнозами щодо результатів майбутніх виборів.

На фото (зліва): А. Анісімов, Ю. Куляс, В. Нестеренко, А. Олійник та В. Бабіч. (Світлив А. Гороховський).

Делеґація відвідала університет Нортвестерн, познайомилася з його історією, мала зустрічі з провідними вченими і викладачами Келлоґської школи менаджменту, Технологічного інституту, департаменту електронічної інженерії та комп'ютерної науки.

Відбувся обмін думками щодо підготови фахівців у галузі економіки та управління. В. Нестеренко є професором і доктором економічних наук, довгий час він був деканом економічного факультету Київського університету і тепер він, не зважаючи на велике завантаження основною працею, не пориває зв'язків із студентами. Київський професор та його колеґи познайомилися з учбовими плянами й матеріяльним забезпеченням учбового процесу. Також були обговорені можливості стажування вчених в докторантурі університету. Проф. Едвіна Мюза, який є провідним спеціялістом в галузі економіки розвитку міст, запрошено відвідати у вересні цього року Київ і виступити з лекціями в університеті.

Багато цікавого довідалися кияни під час відвідання будівельної компанії Волш. Вони мали змогу побувати на будівельних майданчиках, де на замовлення міста споруджується центр комунікаційного зв'язку поліції, пожежної та медичної служб. Керівництво компанії виявило зацікавлення до співпраці, висловивши намір відвідати з цією метою Київ.

Перебування киян у Чикаго завершилось їх зустріччю з представниками української громади міста. Найбільша заля Українського Культурного Осередку ледве могла вмістити усіх бажаючих поспілкуватися з гостями.

Голова Комітету споріднених міст Чикаго — Київ д-р Юліян Куляс, відкривши цю зустріч, представив присутнім членів делеґації і надав слова голові В. Нестеренкові. Він найперше висловив подяку комітетові і особисто його голові Ю. Кулясові за гостинність, увагу і допомогу у вирішенні питань, які цікавили делеґацію. Далі промовець розповів присутнім про те, як сьогодні живеться киянам. Зокрема він сказав:

— Ситуація, яка на цей час склалася у нашому місті, відверто кажучи, нелегка, велике напруження, існує чимало проблем, які враз не можна вирішити. Взяти хоча б структуру промислового потенціялу. Більша половина підприємств, розташованих у місті, зв'язана з оборонним комплексом і всі вони знаходяться зараз у важкому становищі. Не кращі справи і в будівельній галузі, у якій зайнято 120,000 чоловік. У нашому місті нараховується понад 6,000 безробітних.

Далі В. Нестеренко сказав, що транспорт столиці працює з великими перебоями. Причина — відсутність пального, ціни на нафтопродукти досягли великих розмірів. Наприклад, одна літра бензини коштує 10,000 купоно-карбованців. Бракує запасних частин до автобусів, тролейбусів та трамваїв, вони, як відомо, у своїй більшості виготовлені на зарубіжних підприємствах. Придбати потрібні частини важко, адже Міська Рада не має валюти.

Не зважаючи на складність становища Київська Міська Рада вживає заходів до того, щоб поліпшити умови життя киян. Усі школярі перших — четвертих кляс отримують безкоштовні сніданки, для інвалідів, самотніх хворих людей відкрито спеціяльні крамниці, в яких можна отримати продукти по знижених цінах. Працюють також безкоштовні їдальні, призначені для бідних людей.

На закінчення свого виступу хотів би поділитися з вами своїми враженнями з поїздки за кордон. У Парижі, Анкарі та інших столицях я мав можливість зауважити, що дипломатичні представництва України знаходяться у невідповідних приміщеннях, їм доводиться зазнавати ряд інших незручностей. Цього не скажеш про консулят України в Чикаго, яке оточене турботою і увагою з боку української громади. Велику ролю у цій справі відіграє спеціяльно створений клюб приятелів консульства. Приклад гідний наслідування.

В. Нестеренко та його колеґи відповіли на численні запитання присутніх, які стосувалися ходу приватизації, земельної реформи, наступних виборів до Верховної Ради.

Делеґація Києва побувала також у Вашінґтоні та Ню Йорку.

Анатолій Гороховський

Адріян Кащенко:

ОПОВІДАННЯ ПРО СЛАВНЕ ВІЙСЬКО ЗАПОРОЗЬКЕ НИЗОВЕ

Коротка історія Війська Запорозького з малюнками, картами і плянами.

Оповідання для середнього та старшого шкільного віку.

Видає Редколеґія
Мистецьке оформлення Юхима Кудя
Упорядкування С. П. Пінчука
Переднє слово Олеся Гончара

Київ, видавництво „Веселка", стор. 266.
Тверда оправа, ціна 20.00 дол.

Незаслужено вилучений з української літератури в часи режиму, автор відтворив життя запорозьких козаків, їхню боротьбу з ворогами за незалежність. Зі сторінок його оповідань постає славна історія Запорозької Січі.

Можна набувати у книгарні Свободи.
Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку.

Чи знайомі ви з „Українською Газетою?"

Недавно довелось мені зустріти у Філядельфії молодого професора Мишигенського університету Романа Гриціва, який щойно повернувся з України. Читав лекції в одному з київських вузів. Мала велике і приємне — не скрию — здивування, коли почула від нього: „Українська Газета"? Та це єдина, яку там постійно читав, бо вона цього варта". А потім запевнив, що прослідкує, щоби бібліотека його університету обов'язково передплатила на 1994 рік для студентів та професорів.

Саме цю газету, що виходить в Києві з 5-го березня 1993 року, хочу представити зацікавленим читачам української громади в ЗСА.

Серед виликої кількости газет і газеток, що з'явились в Україні останнім часом, ця заявила про себе впевнено і голосно. Зразу здобула багато прихильників у себе вдома і за кордоном. Періодичність — двічі на місяць. Обсяг — 8 сторінок великого формату.

Привернула увагою назвою, оформленням, структурою, а головне змістом. Має підзаголовок „незалежний погляд". Недавно патріярх української журналістики Іван Кедрин-Рудницький в інтерв'ю сказав, що преси незалежної не буває (є лише вільна преса). Вона служить тому, хто її видає. „Українська Газета" не державна і не партійна. А становище людей, що її творять — це становище патріотів, демократів незалежної, самостійної держави.

Це не інформаційне, а аналітичне суспільно-політичне і культурно-духове видання. Аналізує головні проблеми нелегкого сьогодення України. У рубриці „Влада" йдеться про тих, то нами керує і тих, хто здатний вивести Україну із кризи; у рубриці „Господарі" — про нашу покищо жалюхідну економіку; „Ціна життя" — про проблеми екології, „Інтелект" — про нашу духовність, або її відсутність. Відповідні проблеми висвітлюються в інших тематичних рубриках: „Безпека" „Нація", „Віра", „Мова", „Істина".

Газета прогнозує розвиток подій. Так, починаючи з 16-го числа (жовтня) йдеться про прогнозу редакції та читачів щодо можливих кандидатів на пост президента України. Вміщуються її політичні портрети, інтерв'ю, бесіди.

Її авторами і оглядачами є відомі політичні діячі, представники культури, досвідчені журналісти. В числі 20-му (грудень) ген. Морозов подає свої роздуми про Україну, причину своєї резигнації, Левко Лук'яненко (в кількох числах) звітує про рік своєї праці в Канаді на становищі амбасадора, Іван Плющ в детальному інтерв'ю ділиться думками про найболючіші проблеми: своєї держави і всеукраїнські (числа 17, 18, 19-20).

Часто друкується Ігор Юхновський, він же є членом редакції. Оголошується виступ Ліни Костенко і тих, яких думки газета не поділяє, або не зовсім розділяє, наприклад Бориса Олійника. Представляється можливість друкуватись авторам із-за кордону (наприклад, архипресвітер Сергій Кіндзярявий-Пастухів, д-р Євген Рослицький та інші), насвітлюється життя української громади в ЗСА та українсько-американські відносини через свого спеціяльного кореспондента.

А якщо підприємці з-за океану захочуть дати рекляму про свої підприємства, що є для цього сторінка „Єврорекльами".

Наших потенційних передплатників напевне ще цікавить, які особи є засновинками і видавцями газети. Бо є навіть підозріння зі сторони окремих осіб, щодо видавців: „хто, чому і за які, мовляв, гроші". Насправді все логічно і природно. Якщо Америка дала Европі Сороса, українська громада — Україні Антоновичів і Коця, то чому б вільній Україні не мати свого мецената?

Отже, один із засновників і видавців — Олександер Чумак — президент акціомерного товариства „Компанія Рось". Щойно йому сповнилось 50 років. До 1990 року, 17 років працював вчителем історії в середніх школах Києва. Має звання „Заслужений вчитель". (Були такі звання у колишньому Союзі, що означало: кращий професіонал). Є членом чотирьох творчих союзів: письменників, журналістів, кіноматографістів і музичних працівників. Є автором п'ятьох художніх виданих книг. За його сценаріями поставлено вісім художніх фільмів (Доречі, деякі з них — „Кому вгору, кому вниз", „Санаторійна зона", можна замовити у фірмі „Пролог-відео") І щоб зовсім вже були зрозумілим духові зацікавлення українського мецената, додамо ще ось цю інформацію: акціонерне товариство „Компанія Рось" окрім „Української Газети" фінансує кіностудію „Рось" журнал „Дніпро", газету „Родослав", в-во „Жарт", журнал „ВУС" (Видання Українських Сатириків).

Ще один із засновників газети і її головний редактор Валерій Жолодак — професійний журналіст з великим стажем праці. Раніше працював в редакції газети „Культура і Життя".

Отже всім нашим землякам тут в Америці, кого цікавить, хто, яким чином і з ким утверджує в Україні її віками омпріяну незалежність, пропонуємо передплату єдиного в Україні національного видання з незалежним поглядом через „Prolog-Video", P.O. Box 1084, South Orange, N.J. 07079; tel.: (201) 414-9877 або 1-800-458-0288. Ціна 48 дол. (На цю адресу та телефон слід звертатись до спеціяльного кореспондента в ЗСА).

А якщо ви або ваші близькі будуть в Києві, можете це зробити в редакції (дешевше) під адресою: Київ, вул. Обсерваторна 11/1 (поблизу амбасади ЗСА в Україні), 4-ий поверх, тел.: 216-14-16.

Лідія Корсун
спеціяльний кореспондент „Української Газети" в ЗСА

Перший Український Федеральний Щадничий Банк „Певність"

спонзорує
у своє 30-ЛІТТЯ
П'ЄСУ

„ПАТЕТИЧНА СОНАТА"
МИКОЛИ КУЛІША

у виконанні
СТУДІЇ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ в Ню Йорку

Просимо не пропустити нагоди, щоб побачити цю виняткову п'єсу не тільки в нашій, але й у світовій драматургії.

Неділя, 20-го березня 1994 року, год. 3:00 по полудні
Lane Technical High School Auditorium
Western Avenue and Addison St., Chicago, Illinois

Квитки можна набути в банку „Певність", касі Самопоміч, в Дельті та в день вистави при вході.

ДОПОМОЖІТЬ УКРАЇНІ В ЇЇ ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ І ДЕРЖАВНОМУ БУДІВНИЦТВІ!

Присилайте пожертви на адресу:

Ukrainian National Association
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

Пам'яті великого громадянина і приятеля

В неділю, 26-го грудня 1993 року, Господь покликав до вічного життя вірного сина Української Католицької Церкви Романа Гуглевича.

Вістка про відхід до вічности всіми шанованого і любленого провідника нюйоркської громади викликала загальний жаль. Не стало між нами того, що був немов всім для всіх. Не було в Ню Йорку товариства, інституції, організації, де б покійний меценас Гуглевич не був би активним членом. Тяжко собі уявити нюйоркську митрополію без нього. Він був невід'ємною частиною українського Ню Йорку.

Коли б ви не зустріли його в Ню Йорку, він поспішав або на засідання Об'єднаного Комітету Організацій міста Ню Йорку, якого був головою понад 20 років, або на засідання Церковного Будівельного Комітету, якого також був головою в часі, коли будувався прекрасний храм св. Юра, окраса нашої громади Ню Йорку, або ішов на засідання „Самопомочі" та її кредитівки, якої головою дирекції був через кілька каденцій. В кінці він очолював Комітет Тисячоліття Християнства в Україні і довів до видання „Пропамятної Книги" з нагоди тієї історичної дати.

Не один із нас, що його знали, запитував себе, де в того меценеса є стільки сили, енергії і охоти до такої активної участи у всіх церковно-громадських справах? Хто знав його ближче, той має ясну відповідь. Це в першу чергу, дар Божий вродженого провідника, а друге — родинне виховання, яке він виніс із священичої традиційно-патріотичної родини. Батько меценеса Гуглевича о. Аркадій був парохом в селі Хмелиска, Скалатського повіту, де прийшов на світ Роман 28-го листопада 1907 року.

Отець Аркадій Гуглевич був зразковим священикомдушпастирем і щирим українським патріотом та громадським діячем. За свою сумлінну працю був відзначений церковними властями, а від польської влади зазнавав безнастанного переслідування, арешти і тюрму. Мати Романа походила з відомої галицької родини Добрянських, що була споріднена з Людкевичами, Вахнянинами та іншими. В такій релігійно-патріотичній родині зростав молодий Роман, а з ним шестеро його сестер і братів, з яких двоє також стали священиками. Залишившись вірними своїй прадідній вірі, були запроторені в сибірський Ґулаґ.

Середню освіту здобув Роман Гуглевич в бережанській гімназії, з матурою із відзначенням, в 1927 році. Правничі студії скінчив у Львівському університеті в 1931 році. Після судейської практики у Львові та адвокатської практики в Перемишлянах, Бірчі і Яворові та зложення адвокатського іспиту з відзначенням, Роман Гуглевич відкрив свою власну адвокатську практику в Пермишлянах в 1938 році. В тому самому році Роман одружився з Ольгою Мицак, дочкою о. Йосифа Мицака і Сатурніни, з дому Попель. І ці родичі дружини Романа Гуглевича, Ольги, впали жертвою большевицького терору за свій патріотизм і любов до своєї Церкви та народу. Батько дружини Романа о. Йосиф, помер в тюрмі, а мати десь у Сибіру.

Молоде подружжя Гуглевичів стало цінним осередком праці на церковній і громадській ниві протягом іхнього дуже продуктивного життя. Громадську працю почав Роман в парафії свого батька в селі Біле Перемишлянського повіту. Як молодий студент помагав батькові в його просвітянсько-кооперативних обов'язках, перебравши частину праці в читальні „Просвіта". Зорганізував та провадив аматорський гурток і тим способом приєднував до „Просвіти" молодь. Заходами батька о. Аркадія і при активній допомозі Романа побудовано в селі Народний дім, який став осередком для всіх організацій тієї місцевости. За ту громадську працю Роман Гуглевич був відзначений почесним членством „Просвіти" в селі Білім.

Св. п. Р. Гуглевич

З відкриттям адвокатської практики в Перемишлянах, Роман Гуглевич включився в громадськопросвітню працю Перемишлян та околиці. Він був секретарем і згодом заступником голови філії „Просвіти", у проводі „Сокола", „Сільського Господаря" і „Рідної Школи". Так само з питомою йому енергією працював на просвітньогромадській ниві в Бірчі, в Яворові, Золочеві і Самборі. В час німецької окупації адвокат Роман Гуглевич рятував наших людей перед напастями Гестапо.

Коли доля кинула його з дружиною на терен Австрії то і тут меценас Гуглевич зорганізував українську групу в повіті Бравнав, яку очолював в роках 1944—1949, охороняючи наших людей перед репатріяцією. Він став у проводі української еміграції в Горішній та цілій Австрії, несучи потребуючим землякам всебічну поміч.

З переїздом до Америки перед меценасом Р. Гуглевичем постали нові особисті трудноші на незнаному терені, але він прийняв їх як належиться сильній людині — як виклик, який змушує проявити всю волю і енергію. Працюючи фізично, Р. Гуглевич відразу включився в громадське життя Ню Йорку, а при тому доповняв свої студії в рахунковости та інші кваліфікації, які він здобув на високих школах Ню Йорку (Сити коледжі, Нюйоркському університеті) так, що від 1956—1977 року він сповняв обов'язки міського контролера. За свою солідну працю одержував високі відзначення як від українських організацій так і від американських. Нюйоркська громада надала йому почесний титул „Війта Ню Йорку". У тій його повній посвяти праці для своєї Церкви і громади, брала живу участь його благородна дружина Ольга. Передусім вона виховала іхнього сина Богдана на доброго українського патріота, який попри свої професійні зайняття в ділянці архітектури, є активним членом української спільноти.

Українська громада Ню Йорку з болем прощала свого провідника на двох Панахидах і на Службі Божій. Її правив сам Владика Василь Лостен, який виголосив прощальне слово, підкреслюючи заслуги покійного для Церкви і своєї спільноти.

З відходом до вічности меценаса Романа Гуглевича моя родина і я особисто стратили не тільки шляхетного земляка, але й щирого приятеля. Ми часто обмінювалися думками про наші церковні і громадські справи, якими покійний постійно цікавився, особливо про події в нашій Церкві в Україні та відродженій українській державі.

Нехай оцих кілька рядків згадки про незабутню людину будуть символічною квіткою на його свіжу могилу, з молитвою до Господа, щоб прийняв його праведну душу там, де всі праведні спочивають. Вічна йому пам'ять!

Василь Ленцик

ПОВІДОМЛЕННЯ

Президія Українського Патріярхального Світового Об'єднання (УПСО) повідомляє, що розіграння льотерії УПСО (12-ох картрин і скульптур видатних мистців з України і діяспори) переложена з 19-го лютого на 16-го квітня 1994 року о годині 4-ій по полудні в ґалерії ЕКО у Воррені, Миш. Дохід з льотерії призначений на релігійне і патріотичне виховання молоді в Україні. Просимо прислати відтинки льотерійних квитків і додаткові пожертви на адресу: UPSO, 3817 Dora Dr., Warren, Mich. 48091.

Будують пам'ятник в Луцьку

Волинське Управління Культури та Братство вояків УПА Волинського краю вийшло з ініціятивою створення в Луцьку пам'ятника героям національно-визвольної боротьби українського народу за волю та незалежність України.

Запрошуємо всіх, кому не байдужі ці сподвижницькі сторінки нашої історії, зробити свій благодійний внесок у спорудження пам'ятника „Борцям за волю України".

Розрахунковий рахунок у філії акціонерного банку „Інко" Луцька 704004, МФО 303365. Валютний рахунок у тому ж банку 070132 МФО 303365.

Луцьк, Організаційний комітет.

Луцьк, Київський майдан, 9, Василь Ворон; телефон 4-61-37, 4-60-91, 4-70-67.

У СПРАВІ АЛЬМАНАХУ УНС'94

Редакція і адміністрація „Свободи" повідомляють, що фірма, яка друкувала Альманах УНС на 1994 рік, помилково вислала деяку частину накладу на пошту без адрес. Пошта повернула ці книжки адміністрації „Свободи". Тому проситься тих читачів, які не отримали Альманаху '94, а хотіли б його мати, написати або зателефонувати до адміністрації „Свободи", 30 Montgomery St., Jersey City, N. J. **07302**, tel.: **(201) 434-0237.**

У безмежному болю повідомляємо, що 15-го лютого 1994 року прийнявши св. Тайни, упокоївся в Бозі на 72-му році свого трудолюбивого й богобоязливого життя, наш улюблений
БАТЬКО, ДІДУНЬО, БРАТ

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР КЛЮФАС

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 18 лютого 1994 р. у Торонто в церкві св. о. Миколая, а чин погребання також на цвинтарі Parklawn.

Про молитви за спокій душі покійного просять:
діти — ДАНИЛО
— ОРЕСТ
— БОГДАН
— ТАНЯ з мужем МИХАЙЛОМ і сином ВАСИЛЕМ
— НАТАЛЯ з чоловіком ЮРКОМ і донею АНАСТАСІЄЮ
— ІГОР і
— ЮРКО з дружиною ПІЛЕР
сестра — ЛІДА ГОРИНЬ з рідньою

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою з членами куреня „Орликівців", Пластовою Братією та громадою, що у вівторок 1-го березня 1994 р. на 87-му році життя відійшов на Вічну Ватру

бл. пл.
пл. сен. дов.

ВОЛОДИМИР ШУСТ

член 8-го куреня ім. Григора Орлика

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю 4-го березня 1994 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні у Стратфорді, Конн.

ПОХОРОН в суботу 5-го березня після Служби Божої о год. 9-ій ранку в церкві св. Покрови, Бріджпорт, Конн. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Доням — ОКСАНІ з родиною,
— МАРІЇ та
всій родині
висловлюємо глибоке співчуття

8 КУРІНЬ УПС ім. ГРИГОРА ОРЛИКА

З великим жалем повідомляємо, що у вівторок 1-го березня 1994 року відійшов у вічність наш найдорожчий БАТЬКО, ДІД, БРАТ, ДЯДЬКО, ШВАҐЕР І ДВОЮРІДНИЙ БРАТ

СВ. П.

ОСТАП ОЛЕСНИЦЬКИЙ

бібліотекар-пенсіонер, мґр права і політичної економії та мґр бібліотекарства, нар. 3-го квітня 1917 року, колись активний член українських громадських і політичних організацій в Україні та на еміґрації.

ПАРАСТАС в п'ятницю 4-го березня 1994 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, Юніон Н.Дж.

ПОХОРОН в суботу 5-го березня 1994 р. з того ж похоронного заведення до церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж. о год. 9:30 ранку, відтак на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

В глибокому смутку:
сини — НЕСТОР з дружиною ІВАНКОЮ та синами ДАМ'ЯНОМ і АНДРІЙКОМ;
— ТАРАС з донею МАРУСЕЮ та з синами АДРІЯНОМ і РОМЧИКОМ;
— ЛЮБОДАР з дружиною ЗЕНЕЮ та донею ОЛЕНКОЮ;
— МИРОН з дружиною ЗЕНЕЮ та донею ЛЕСЕЮ;
брати — ЮРІЙ з дружиною ЛЮЦИНОЮ і дітьми ОЛЕКСАНДРОМ і АНЕТКОЮ з мужем МИХАЙЛОМ;
— ІГОР;
братова — мґр ІКА ОЛЕСНИЦЬКА;
племінник — д-р МАРКО з дружиною д-р ЛЮДМИЛОЮ та дітьми БОГДАНОМ, НАТАЛКОЮ і ГЕНЕЮ;
племінниця — МАРУСЯ ПАВЛИШИН з чоловіком РОМАНОМ і донечками СОФІЙКОЮ і ОЛЕНКОЮ;
двоюрідні сестри — мґр ІВАННА ЛИСИНЕЦЬКА з чоловіком проф. ОРЕСТОМ;
— ЛЮБА ЧАЙКОВСЬКА з чоловіком ДМИТРОМ ПАРУБЧАКОМ;
сестри покійної дружини Ярослави — МИРОСЛАВА БОГАЧ з сином АНДРІЄМ і дружиною АННОЮ;
— ЕВГЕНІЯ РАТИЧ;
— ЛЮБА ЛАПИЧАК-ЛЕСЬКО з чоловком інж. МИХАЙЛОМ
та ближча і дальша родина в Польщі, Америці і Канаді.

Замість квітів на свіжу могилу просимо згідно з бажанням покійного скласти пожертви на Фундацію Енциклопедії Українознавства The Foundation of Friends of the Encyclopedia of Ukraine, 27 Orchard Lane, Livingston, N.J. 07039, або на потреби організації „Американці в обороні людських прав в Україні" AHRU 43 Midland Pl. Newark, N.J.07106.

У глибокому горю повідомляємо рідню, приятелів і знайомих, що у вівторок 1-го березня 1994 р. відійшов у вічніть, на 87-му році життя, наш найдорожчий і незаступний БАТЬКО

бл. п.
інж.

ВОЛОДИМИР ШУСТ

народжений 27-го червня 1907 року

ПАНАХИДА — п'ятниця, 4-го березня о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Pistey, 2155 Main St. Stratford, Conn. Tel. (203) 378-2213.

ПОХОРОН в суботу, 5-го березня о год. 9-ій рано в церкві Покрови Пресвятої Богородиці, 255 Barnum Ave. (corn. Noble) в Bridgeport, Conn., а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж. о год. 2-ій по пол.

Залишені в смутку:
доньки — МАРІЯ
— ОКСАНА з мужем ЛЮБОМИРОМ КРУШЕЛЬНИЦЬКИМ
внуки — МАРКО і
— ПАВЛО
та ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні.

Замість квітів на могилу родина просить складати пожертви на Український Музей в Ню Йорку.

30-ліття 76-го Відділу СУА в Окрузі Дітройту

В неділю, 19-го грудня 1993 року 76-ий Відділ СУА відзначив своє 30-ліття. В полудневих годинах зійшлися членкині Відділу, союзянки і запрошені гості в домівці СУА. Присутніх, серед них і голову Округи Н. Гевко, привітала голова Відділу Ліда Колодчин. Вона підкреслила, що це був її перший відділ, який вона зорганізувала і з якого опісля вийшов цілий ряд референток, чотири голови Окружної Управи, а декілька членок очолюють громадські та релігійні організації. У відділі всі гармонійно співпрацюють, немов одна родина, плекають українські традиції і звичаї надають моральну і матеріяльну допомогу потребуючим людям, в тому числі і в Україні. Цей 30-літній ювілей відзначуємо в другу річницю незалежної України і у власній Домівці СУА, і кожна з нас доклала до цього свою цеголку праці. Наш шлях був довгий, але радіємо нашими досягненнями і відважно дивимося в майбутнє. В той час відійшли від нас Євгенія Головата, Анастазія Мазяк, Галя Калитяк, Анна Хміль, Марія Лазарчук, Леся Бараник і Катруся Сливка — одно-хвилинною мовчанкою вшановано їх пам'ять.

Головами відділу в різні часи були Нуся Феденко, Мирося Бараник, Стефа Лісікевич, Люба Гречна, Окса на Омецінська, Юля Капітанець, Ірена Ляш, Рома Дигдало, Галя Калитяк, Ксеня Кучер, Марта Васильkевич і Ліда Колодчин. Їм належиться подяка і признання за працю.

30-ліття 76-го Відділу (сидять зліва): Р. Дигдало, М. Бараник, Л. Колодчин-Голова, С. Оглабяк, І. Бодруг; (стоять, зліва): І. Стецюк, В. Галів, М. Дуткевич, Л. Несторович, Л. Томин, О. Мухній, К. Кучер, О. Савчук, М. Костюк, А. Воробкевич, О. Ласка; (другий ряд, зліва): М. Кальба, А. Бойчук, А. Прийма, З. Слюсарчук, О. Омецінська, М. Турянська, М. Василькевич.

Дальше ведення програмою перебрала Рома Дигдало, яка своїм римованим чи віршованим способом і з гумором представляла наступні точки програми. Відділ прибрав за свою патронку Наталію Кобринську, щоб іти її слідами. Вона була першою жінкою у „Жіночому Русі". Про Н. Кобринську розповіла Ксеня Кучер, культ-освітня референтка при Відділі, словами: „Смолоскип темряви". Життя і творчість Н. Кобринської припадає на другу половину 19-го століття, тоді жіноче питання в Галичині не мало великого значення, жінки не мали політичних прав, не брали участи в громадському житті, не мали права на вищі освіти, не могли голосувати чи бути послами в уряді. Н. Кобринська стала піонеркою жіночого руху, своїми творами хотіла розворушити українське жіноцтво: „Смутна доля нашого народу, і смутна доля нашого жіноцтва" — це її слова. Вона кинула клич, щоб інтелегентні жінки вимагали від австрійської влади допустити їх до вищої освіти. Батьки Н. Кобринської були освічені люди, які дали їй добру освіту, а хатня бібліотека доповнювала її знання. Іван Франко якнайкраще висловлювався про її працю і це мало велике значення для неї. Перші її оповідання „Пані Шумлинська", „Задля куска хліба", „Жидівська дитина", „Суддя" та інші. Тут вона порушує питання жіночого і родинного життя. В 1891 році на першому вічі в Стрию вона вимагає допустити жіноцтво до університетів, закликає організувати дитячі садочки по селах та ширити освіту серед них. Її шляхетні заклики не знайшли прихильности серед галицької громади, їх часто висміювали, у висліді письменниця відходить від громадської діяльности, виїжджає до Болехова, де 21-го січня 1910 року вмирає на тиф. На її могилі є напис: „Мене тепер серце не болить", ті слова вона сама запропонувала, вони свідчать, які тяжкі хвилини довелося пережити першій проповідниці жіночого руху, яка була голосом сумління української нації від імени жіноцтва. Смолоскип в темряві — це незабутня Наталія Кобринська, патронка 76-го Відділу.

Відмовленням молитви почався святочний обід. Під час обіду читали привіти від 26-го, 23-го, 45-го 63-го, 81-го, 53-го Відділів та демонстрували від родини Гординських — невеличке дерево з Діброви, з долярами замість листків.

Голова Округи СУА Наталія Гевко у своєму привітанні сказала: „Сьогодні припала мені велика честь брати участь у 30-річному ювілеї 76-го Відділу, одного з найбільш заслужених і активних у праці для Союзу Українок Америки і дітройтської громади. Як не віддати признання і не гордитися відділом, який упродовж свого існування начисляв цілий ряд відданих членок, обдарованих організаційними здібностями та провідничим хистом, повними ініціятиви та посвяти, які були і є далі у центрі всіх подій Округи. Коли ми переглядаємо важливіші події в нашій Окрузі, як святкування ювілеїв, збіркові акції, імпрези, придбання домівки СУА, конвенції, ми постійно бачимо членкинь 76-го Відділу у центрі цієї діяльности. Відділ є унікальний в багатьох аспектах. Пощастило йому відбути свій ювілей, бо головою є Ліда Колодчин, яка 10-го березня 1963 року, тоді молода, енергійна організацій на референтка, скликала збори молодечого відділу. Велике признання для Л. Колодчин за її відвагу і працю аж по сьогоднішній день, та щасти вам Боже наступних 30 років!. На Многая Літа 76-му Відділу і її голові Ліді Колодчин, передаю привіт і щире побажання від Централі СУА і почесну грамоту за жертвенну працю". Голові Ліді Колодчин вручено букет квітів. „Без вас, дорогі членкині, я нічого сама не могла б зробити", — сказала вона у відповідь.

На весело Р.Дигдало прочитала „Оду" до голови Л. Колодчин. Молода піяністка Марійка Гординська відіграла „Признання" Д. Бортнянського і пісню „Ой не світи, місяченьку". О. Панчак привітала усіх особисто від себе і від 50-го Відділу в Ен Арбор.

Прозірки про працю відділу і пояснення перевела членкиня Бараник. А праця — це малювання кераміки, вишивання, виготовлення герданів, мистецькі виставки, участь у фестивалях, авторські вечори, суспільне заопікування над немічними і хворими, висилання пакунків у Бразилію, Польщу, заснування власної домівки СУА. Вже два роки триває допомога Україні, 25 років тому засновано світличку для дітей — першу не лише в Окрузі Дітройту, але у цілому СУА. За ту працю отримали нагороду від Централі на Конвенції в 1993 році. Щороку тут проходять дитяча „вишивана" забава, зустріч зі св. Миколаєм, різні зустрічі. Активною є господарська референтка. Вона організовує продаж печива, передсвяточні базари, пікніки, вареники і традиційний „Оселедець".

На закінчення співали пісні при акомпаньяменті М. Гординської на фортепіяні і гітарі. Ювілей закінчили молитвою і моттом: „Бо всіх нас єднає Союз Українок!".

Олена Панчак,
пресова референтка

Кінець...

(Закінчення зі стор. 2)

ники словника.

Від заснування Ініціятивної групи минуло трохи не сім років!

Дехто із словолюбів напевно втратив надію побачити конкретні наслідки нашої праці. Один із засновників Ініціятивної групи — д-р М. Степаненко — помер. Але наполегливість і відданість обов'язку членів групи дозволила довести діло до кінця. Кожен словолюб-жертводавець дістане один примірник словника. Разом з ними дістануть змогу користуватися „Словником синонімів" громадяни України, віддавна спраглі такого видання, чекаючи на обіцяний Академією Наук „Синонімічний словник" понад 30 років! Діяспора ще раз стала у пригоді Україні.

Щодо Ініціятивної групи, то з наших пліч звалився стопудовий камінь відповідальности, коли виконавши — у дещо зміненій формі — своє завдання, ми можемо з полегкістю сказати: кінець діло хвалить!

АЛЬЖИРСЬКА ПОЛІЦІЯ застрілила із засідки керівника радикальної групи ісламістів Мурада Сі Ахмеда і дев'ять його бойовиків. Всі вони колись воювали в Афганістані на боці муджагедінів проти совєтських окупантів. Група альжирських „афганців" відзначалася непоступливістю щодо теперішнього альжирського уряду і небажанням вступати у будь-які переговори з ним.

Незламний людський дух...

(Закінчення зі стор. 2)

Послуговуючись символами, автор з великим болем говорить про московський вандалізм: „І стогнали від болю розп'яття в соборі, //І тривожно кричали під прахом руїн журавлі". Одначе, надиво, незважаючи на страшні ворожі жорстокості він не піддається безнадії: „А проте з тих руїн, з-під каміння, доносився шепіт, //І почали із нього виходити духи живі, //То на споді румовища, мов у забутому склепі, //заховалася воля вовік непідвладна Москві". Глибока віра в Божу справедливість та опіку допомагають поетові знайти переконання, що „...зглянеться Бог, і воскресне з руїн Україна, //Хоч на друге Пришестя, зійде, розп'ята, з хреста".

Останні рядки поеми „Золотоверхий собор" надихають вірою у Божу співучасть у відродженні України. Тематично ця поема в'яжеться з низкою попередніх віршів, що їх головними мотивами є глибока любов до України і її страждання та звинувачення Москви в жорстоких знущаннях над Україною.

Крім цього, поема „Золотий собор" споріднюється близько з іншими віршами збірки метричною системою віршування та строфічною будовою версифікації. Як у ритміці, так і в будові строф поет залюбки використовує різні форми, але велику перевагу дає він сонетові та катренові. У загальному можна сказати, що І. Гнатюк послідовно притримується клясичних форм віршування та відхилюється від екстремістів модернізму.

Закінчуючи огляд Гнатюкової збірки, можна сказати, що вона заслуговує на особливу увагу в нашій сучасній літературі, як з боку ідейних, так із боку мистецьких досягнень. Це зрозуміли люди, що допомогли в її виданні, а саме: колектив Самбірського цукрового заводу (фінансова допомога директора С. Будинкевича) та Львівська книжкова фабрика „Атлас" з директором Б. Федоришином. Треба сподіватися, що „Хресна дорога" знайшла не менш прихильний відгук серед широкого кола читачів.

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖОДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки

НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів у тій справі не будеться відписувати

ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи"

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Прошу змінити мою адресу:

„Свободи" ☐ „Українського Тижневика" ☐ „Веселки" ☐

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС) ....

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

На зміну адреси проситься
ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ ВІД 1-2 ТИЖНІВ

Василь ІВАНИС

СИМОН ПЕТЛЮРА — ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

Друге видання.
Коштом **Миколи Кушніренка**, ЗСА

Київ: Наукова думка, 1993

Ціна 17.00 дол. + 2.00 дол. за пересилку

Книжка становить собою ґрунтовну наукову біографію С. В. Петлюри, написану на підставі ретельного вивчення літературних і архівних джерел, спогадів і свідчень учасників визвольних змагань в Україні 1917—1920 років. Вибудуване автором насичене та розмаїте історичне тло добре увиразнює образ одного з найвидатніших державних діячів української новітньої історії.

Замовляти: **SVOBODA BOOKSTORE**
30 Montgomery St., Jersey City, NJ 07302

EUROPE INT'L.
2236 W.CHICAGO AVE.
CHICAGO, IL 60622
1 (312) 489 9225
1 (708) 776 - 1110

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ, АВТА LADA, ПРОДУКТИ, БІЛЕТИ ТЕХНІКА НА 220 ВОЛЬТ, ЗАПРОШЕННЯ, ТЕЛЕГРАМИ

МАЄМО ВЖИВАНИЙ ОДЯГ ЗАДАРМО ВІД SALVATION ARMY ДЛЯ ВИСИЛКИ.
• Шукаємо нових представників

ВІДБИРАЄМО ПАЧКИ З КОЖНОЇ ХАТИ В АМЕРИЦІ
1 800 727 - 2351
1 800 PARCEL 1

Хочете закупити своїм рідним в Україні корисну та необхідну техніку?

трактори та сільсько-господарське знаряддя

НА СКЛАДІ В УКРАЇНІ

За ближчими інфомаціями і формами замовлення слід звератися на число 1-800-354-3136

SEPCORP International, Inc.
25 Mountain Pass Road, Hopewell Junction, NY 12533 USA

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАЇСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА, ГАМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу НЮ ГЕЙВЕН, Конн.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в неділю, 20-го березня 1994 р., о год. 1:30 по пол.
в залі Українсько-Американського Клюбу
34-35 Oak Street, New Britain, Ct. 06051

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів

12, 23, 52, 59, 67, 101, 253, 254, 277, 350, 370, 387, 390, 414

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного касира УНСоюзу ОЛЕКСАНДРА БЛАҐІТКИ
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьме участь

Олександер Блаґітка, гол. касир УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Володимир Василенко, голова
Тарас Сливінський, секретар — Григорій Ґіна, касир
проф. Іван Телюк, почесний голова Округи

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу БАФФАЛО, Н. Й.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 13-го березня 1994 р. о год. 2-ій по пол.

в залі Українсько-Американського Горожанського Центру

205 Military Rd., Buffalo, N.Y.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів:

40, 87, 127, 149, 304, 360.

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово заст. головного предсідника УНСоюзу д-ра НЕСТОРА ОЛЕСНИЦЬКОГО
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьме участь:

д-р НЕСТОР ОЛЕСНИЦЬКИЙ, заст. головного предсідника УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Роман Конотопський, голова
Василь Сивенький, секретар — Марія Боднарська, касир

Приймається оголошення

СВЯТОЧНИХ ВЕЛИКОДНІХ ПОБАЖАНЬ у „СВОБОДІ"

Адміністрація „СВОБОДИ" запрошує ВШановних Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святочні привіти у збільшеному Великодньому числі, що зайдуть у найдальші закутини світу.

Великий тираж „СОВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

1 цаль через 1 шпальту	$ 7.00	4 цалі через 2 шпальти	40.00
1 цаль через 2 шпальти	10.00	5 цалів через 2 шпальти	50.00
2 цалі через 2 шпальти	20.00	6 цалів через 2 шпальти	60.00
3 цалі через 2 шпальти	30.00	та в інших розмірах	

Оголошення приймаються
до 19-го БЕРЕЗНЯ 1994 р. за новим стилем
до 19-го КВІТНЯ 1994 р. за старим стилем

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ з ГРОШОВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

"SVOBODA"
30 Montgomery Street — Jersey City, N.J. 07302

В справі святочних оголошень до поодиноких осіб і підприємств адміністрація **телефонувати не буде.**

ARKA Company Department Store
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel. (212) 473-3550

ВСІ НАЙНОВІШІ КНИЖКОВІ ВИДАННЯ одержите в АРЦІ

✻ ПРАЦЯ ✻

ПОШУКУЮ
жінку до опіки трьох дітей (двоє шкільного віку) та до домашньої праці. Прошу телефонувати після 7-ої години веч.:
(201) 857-2704

ПОШУКУЄМО
людей до стинання та рубання дерев. Робота на висоті, вміння послуговуватися мотузом під час праці (climb). Платня **75—100 дол. на день**
Тел.: **(201) 256-0082**
(8:30 ранку — 5 вечора)

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568